

Kitab Daniel - Nomer Wolulas

Sang Wanci

Jeff Pippenger

2023-12-13

Panutan ilahi kanthi cetha nerangake manawa pasal telu saka kitab Daniel nggambarake angger-angger Minggu ing Amérikah Sarékat. Ing Yesaya pasal rong puluh telu, sundel saka Tirus, kang laku jina karo para ratu ing bumi, iku yaiku sundel ing Wahyu kang laku jina karo para ratu ing bumi. Ing Wahyu pitulas, sundel mau ana tulisan “Babil Agung” ing bathuke.

Lan wong wadon iku ngagem werna ungu lan abang kirmizi, sarta kaendahané kapaès nganggo emas lan watu-watu aji lan mutiara, nyekel tuwung emas ana ing tangane kang kebak barang-barang nistha lan reregeding cabulane; lan ana ing bathuke kaserat sawijining jeneng: RAHASYA, BABIL AGUNG, IBUNING PARA PELACUR LAN KABEH KANISTHANING BUMI. Wahyu 17:4, 5.

Sadurungé taun 1950, kamus-kamus basa Inggris kanthi bener ngenali wong wadon sing dilambangaké ing loro ayat iki, yaiku gréja Katulik Roma. Sakabèhé donya sumurup sawisé Jaman Peteng ngenani panganiaya-panganiaya Katulik kang ditindakaké wiwit taun 538 nganti 1798; manawa gréja Roma iku pelacur kang nindakaké laku jina karo para ratu ing bumi. Declaration of Independence dirancang minangka panampikan marang pamaréntahan Katulikisme lan uga pamaréntahan para ratu kadonyan kang wis mbangun sesambetan kang najis karo pelacur mau. Yesaya bab rong puluh telu nandhakaké yèn pelacur mau bakal dilalèkaké. Sampeyan ora bakal tau nemokaké teges pelacur ing Wahyu pitulas minangka gréja Katulik ing mesin-mesin panelusuran modhèren apa waé, awit Sabdaning Allah ora tau gagal, lan Sabdaning Allah mratélakaké yèn dhèwèké bakal dilalèkaké.

Lan bakal kelakon ing dina iku, Tirus bakal kalalèkaké pitung puluh taun, manut dina-dinané siji ratu: sawisé pungkasané pitung puluh taun, Tirus bakal ngidung kaya sundel. Jupuken clempung, mlakua ngubengi kutha, hé sundel kang wis kalalèkaké; gawéa wirama kang endah, ngendanga akèh-akèh, supaya kowé kèlingan manèh. Lan bakal kelakon sawisé pungkasané pitung puluh taun, yèn Pangéran bakal ngrawuhi Tirus, lan dhèwèké bakal bali marang upah palacurané, sarta bakal laku jina karo kabèh karajaning donya ing salumahing bumi. Lan dagangané lan upah palacurané bakal dadi kasucèn kagem Pangéran: iku ora bakal disimpen dadi banda utawa ditimbun; amarga dagangané bakal kanggo wong-wong kang manggon ana ing ngarsané Pangéran, supaya padha mangan nganti wareg, lan kanggo sandhangan kang awèt. Yesaya 23:15–18.

Sabdaning Allah ora nate gagal, lan wiwit taun 1798, sundel iku wus kalalen, nanging ing dina-dina pungkasan dheweke bakal kaélingaké manèh. Dheweke kaélingaké nalika Sabat dina kapitu kagunganing Allah diserang, lan iku dhawuh siji saka Sepuluh Préntah, kang mesthi kudu kaélingaké. Dheweke kaélingaké nalika njupuk clempungé, mlaku ngubengi

kutha lan ngasilaké wirama kang endah sarta akèh kidung. Dheweke nembangaké kidung-kidungé ing pungkasaning pitung puluh taun, yaiku dina-dinaning siji ratu. Ratu, miturut Daniel bab loro, iku sawijining karajan.

Lan ana ing ngendi wae para anaking manungsa manggon, uga kewan-kewan ing ara-ara lan manuk-manuk ing langit, kabeh iku wus dipasrahake déning Panjenengané marang tanganmu, lan Panjenengané wus ndadèkaké kowé panguwasa atas kabèh mau. Kowé iku sirah emas iku. Daniel 2:38.

Sawijining “sirah,” utawa sawijining “raja,” loro-loroné minangka pralambang sawijining karajan. Karajan sing dipralambangaké déning “dina-dinané siji raja,” yaiku Amerika Serikat. Amerika Serikat miwiti pamaréntahané sacara profetik minangka kéwan bumi nalika tatu pati diparingaké marang sundel Babil ing taun 1798. Karajan iki tetep dadi karajan kaping nem miturut ramalan Kitab Suci nganti tekan angger-angger dina Minggu. Karajan harfiah ing ramalan Kitab Suci sing saestu naté mrentah pitung puluh taun yaiku Babil.

Lah, Ingsun bakal ngutus lan njupuk sakehe kulawarga saka sisih lor, mangkono pangandikane Pangeran, uga Nebukadnezar, ratu ing Babil, abdinig-Ingsun, lan Ingsun bakal nggawa wong-wong mau nglawan tanah iki, lan nglawan para pedunungé, lan nglawan sakehe bangsa ing saubengé iki, lan Ingsun bakal numpes wong-wong mau babar pisan, lan ndadèkaké padha dadi kaéraman, lan sesambat dipoyoki, lan karusakan langgeng. Kajaba iku, Ingsun bakal njupuk saka ing antarané wong-wong mau swaraning kabungahan, lan swaraning kasenangan, swaraning pangantèn lanang, lan swaraning pangantèn wadon, swaraning watu panggilingan, lan pepadhanging dian. Lan tanah iki kabèh bakal dadi karusakan lan kaéraman; lan bangsa-bangsa iki bakal ngabdi marang ratu Babil pitung puluh taun. Lan bakal kelakon, manawa pitung puluh taun iku wis kalakon, Ingsun bakal ngukum ratu Babil lan bangsa iku, mangkono pangandikane Pangeran, marga saka durakané, uga tanahé wong Kasdim, lan Ingsun bakal ndadèkaké iku dadi karusakan langgeng. Yeremia 25:9–12.

Babil sacara harfiah mrentah pitung puluh taun, minangka pralambang karajan ing dina-dina wekasan kang bakal mrentah sajrone pitung puluh taun simbolis. Nebukadnézar, raja Babil, nyerang Yehuda kaping telu. Serangan kang kapisan ditujokake marang Yoyakim, lan wiwit nalika iku pitung puluh taun saka wangsité Yérémia diwiwiti. Pungkasané kelakon nalika sédané Bèlsyazar, nalika Allah ngukum “raja Babil,” kaya Panjenengané wis ngukum raja Yoyakim ing wiwitan pitung puluh taun iku. Karajan profetik kang dipratélakaké minangka “dina-dinaning satunggaling raja” (satunggaling karajan) minangka “pitung puluh taun” iku Babil, lan karajan wangsit Kitab Suci kang mrentah sajrone pitung puluh taun simbolis nalika palanyahaning Tirus dilalèkaké, iku kéwan bumi ing Wahyu telulas. Pangalihan saka karajan kaping lima menyang karajan kaping nem ing wangsit Kitab Suci ing taun 1798, iku pérangan saka kayektèn kang dipratélakaké déning Yokanan ing Wahyu pasal telulas.

Lan aku ngadeg ana ing pasisiring segara, banjur aku weruh ana kéwan munggah saka ing segara, nduwèni pitung sirah lan sapuluh sungu, lan ana ing sunguné sapuluh makutha, lan ana ing sirah-sirahé asmane pangémo ala marang Gusti Allah.... Banjur aku weruh kéwan liyané munggah saka ing bumi; lan dhèwèké nduwèni loro sungu kaya cempening wedhus, nanging gunemané kaya naga. Wahyu 13:1, 11.

Pasisir segara sing dipanggoni déning Yohanes ing Wahyu bab telulas, nggambarake taun 1798.

“Nalika Kapausan, sawisé dirampas kakuwatané, kapeksa mandheg saka panganiaya, Yohanes nyumurupi sawijining kakuwatan anyar munggah kanggo nggemakaké swarané naga, lan nerusaké pakaryan kang padha kejem lan nyenyamah marang Allah. Kakuwatan iki, kang pungkasan bakal nindakake perang nglawan pasamuwan lan angger-anggering Allah, dilambangaké déning sawijining kéwan kang duwé sungu kaya cempen. Kéwan-kéwan sadurungé wis munggah saka segara; nanging iki munggah saka bumi, kang nélakaké tuwuhé bangsa kang tentrem, kang dilambangaké déning iku—Amerika Sarékat.” Signs of the Times, February 8, 1910.

Kéwan galak saka segara kapisah déning pasir ing pinggir segara saka kéwan galak saka bumi. Karajan kalima saka wangsit Kitab Suci ing taun 1798 (pinggir segara) nglambangaké sajarah sing wis kapungkur, lan karajan kaping enem iku sajarah ing mangsa ngarep. Para Millerit ora weruh kayektèn iki. William Miller diparingi pangretèn bab kuwasa naga saka paganisme lan sesambungané karo karajan salajengipun sing digambaraké minangka kéwan galak Katolik. Wahyu telulas mbukak carita bab nabi palsu, yaiku sing katelu saka telung kakuwasan sing nuntun jagad menyang Armagedon. Carita iku diwiwiti ing pinggir segara taun 1798.

Amerika Serikat miwiti sajarahé kanthi pralambang cempening wedhus, nanging mungkasi sajarahé kanthi ngucap kaya naga. Sajarah pitung puluh taun simbolis saka pamaréntahan kéwan bumi kawewakili ana ing satunggaling ayat, ing pasal telulas kitab Wahyu, amarga ayat iku ngenali wiwitan lan pungkasaning kéwan bumi ing ukara kang padha.

Lan aku ndeleng kéwan liyané munggah saka bumi; lan dhèwèké duwé sungu loro kaya cempen, lan ngucap kaya naga. Wahyu 13:11.

Nalika Amérika Sarékat ngandika kaya naga, bangsa iku netepaké angger-angger Minggu. Sadurungé bangsa iku nggayuh panegakan pangibadah ing dina Minggu, gréja-gréja Protestan sing murtad bakal padha nyawiji lan ngrebut kendhali pulitik marang pamaréntahan sing murtad, nalika padha mbentuk gambar kéwan iku. Nalika ilham ngenali (lan pancèn mangkono kanthi bola-bali), yèn upacara pangabdèné Nebukadnésar marang reca emas iku nggambarake angger-angger Minggu, ilham iku lagi nandhai pungkasané pitung puluh taun simbolis saka kéwan bumi. Daniel pasal siji nganti telu nggambarake pekabarané telung malaékat ing Wahyu pasal patbelas. Malaékat katelu dadi kayektèn sing urip nalika angger-angger Minggu iku ditetepaké.

Miturut makna kenabian, pasal siji nganti telu ing kitab Daniel nggambarake pitung puluh taun simbolis saka kéwan bumi ing Wahyu telulas. Pacoban babagan panganan sing dipratelakake ing pasal siji, lan simbolisme Yoyakim, nandhani manawa pasal siji, miturut makna kenabian, diwiwiti nalika malaékat kapisan kaparingi kakuwatan, yaiku salah siji ing tanggal 11 Agustus 1840, utawa ing tanggal 11 September 2001, ing sajarah malaékat katelu.

Babil iku bangsa sing mrentah sajrone pitung puluh taun, lan taun-taun iku nglambangake sajarahé Amerika Sarékat. Pitung puluh taun Babil ora rampung nganti suwé sawisé Nebukadnésar ngresmikake reca emas, nanging kanthi profètis pitung puluh taun simbolis sing digunakaké déning Yesaya ing pasal teluliku iku pungkasané ana ing pasal telu Kitab Daniel. Nalika orkestra Nebukadnésar mainaké musik kanggo upacara pangresmen iku, tandha kéwan galak dileksanakaké, lan ing wektu kuwi sundel Tirus lan Babil wiwit ngidungaké lagu-laguné marang para raja ing bumi, déné Israèl sing murtad sujud lan njogèd.

Raja Nebukadnésar yasa reca emas, dhuwuré sawidak hasta lan ambané nem hasta; banjur dipandhegaké ana ing tanah rata Dura, ing wilayah Babel. Raja Nebukadnésar banjur dhawuh nglumpukaké para pangeran, para gubernur, para panglima, para hakim, para bendahara, para penasihat, para pejabat, lan sakehing para panguwasa ing wilayah-wilayah, supaya padha rawuh ing pangabekti reca kang wus dipandhegaké déning Raja Nebukadnésar. Mulané para pangeran, para gubernur, para panglima, para hakim, para bendahara, para penasihat, para pejabat, lan sakehing para panguwasa ing wilayah-wilayah padha nglumpuk kanggo pangabekti reca kang wus dipandhegaké déning Raja Nebukadnésar; lan padha jumeneng ana ing ngarepé reca kang wus dipandhegaké déning Nebukadnésar. Banjur ana juru wara kang sesambat kanthi swara sora, “Dhumateng panjenengan kabèh dipréntahaké, hé para bangsa, para umat, lan para basa, yèn ing wektu panjenengan krungu swaraning kalasangka, suling, clempung, sambuk, gambus, santir, lan sakehing warna musik, panjenengan kudu sujud lan nyembah marang reca emas kang wus dipandhegaké déning Raja Nebukadnésar. Lan sapa waé sing ora sujud lan nyembah, ing wektu iku uga bakal dicemplungaké menyang ing satengahing pawon geni kang murub.” Mulané ing wektu iku, nalika sakehing bangsa krungu swaraning kalasangka, suling, clempung, sambuk, gambus, lan sakehing warna musik, kabèh umat, bangsa-bangsa, lan para basa padha sujud lan nyembah marang reca emas kang wus dipandhegaké déning Raja Nebukadnésar. Daniel 3:1-7.

Ing “wektu” iku, utawa ing “jam” kang padha iku, yaiku angger-angger Minggu ing Amérika Sarékat, sapa waé kang nampik nyembah reca emas iku bakal “dicemplungaké ing tengah pawon geni kang murub banget.” Siji-sijiné kitab ing Prajanjian Lawas kang ngemot tembung kang dijarwakaké dadi “jam” yaiku kitab Daniel. Tembung “jam” ing pasal telu nggambaraké tekane tandha kéwan galak. Tembung “jam” uga nggambaraké pawarta malaékat kapisan ing pasal papat, amarga ana ing kono tembung iku nglambangaké pepéling marang Nebukadnésar bab “jam” pangadilané Allah kang bakal teka.

Nuli Dhaniel, kang jenenge Belteshazzar, kagèt banget salawasé sajam, lan pikirane gawe dheweke bingung. Sang Prabu ngandika lan ngendika, “Belteshazzar, aja nganti

impen iku, utawa tegesé, gawé kowé susah.” Belteshazzar mangsuli lan ngandika, “Gustiku, muga-muga impen iku tumrap wong-wong kang sengit marang panjenengan, lan tegesé tumrap para satru panjenengan.” Daniel 4:19.

Dhanièl ngaturaké pepènget marang Nebukadnésar bab jam pengadilané Allah kang bakal tumiba, kang salajengipun ditampik déning Nebukadnésar. “Jam” ing pasal papat, nalika dipigunakaké manèh ing pasal punika, lajeng makili “jam” nalika pengadilan punika tekan. Ing sajarah Millerite, “jam” kapisan ing pasal papat punika makili rawuhipun malaékat kapisan ing taun 1798. Pesen punika kaleksanan nalika pengadilan panyelidikan wiwit ing tanggal 22 Oktober 1844. “Jam” ing pasal papat punika wiwitanipun dados pralambang pesen bab pengadilan kang badhé rawuh, lajeng dipigunakaké minangka pralambang yèn pengadilan punika sampun rawuh. Panganggon kapisan saking tembung “jam” makili taun 1798, lan rawuhipun malaékat kapisan, déné panganggon kaping kalih makili tanggal 22 Oktober 1844, lan rawuhipun malaékat kaping tiga.

Ing wektu iku uga kaleksananlah prakara iku marang Nebukadnésar: lan dhèwèké diusir saka antarané manungsa, lan mangan suket kaya lembu, lan badané kabasan embun saka swarga, nganti rambuté tuwuh kaya wulu manuk garudha, lan kukuné kaya cakaré manuk. Daniel 4:33.

Mula, “jam” ing pasal kaping papat iku minangka pralambang tumrap 1798 lan 1844, yaiku titik pungkasaning loro paukuman “pitung kaping,” tumrap karajan Israèl sisih lor (wiwité ing 723 SM) lan karajan Israèl sisih kidul (wiwité ing 677 SM). Loro paukuman mau, sing nglambangaké rong èwu limang atus rong puluh taun panyebaran lan kawulan, nglambangaké kaleksananing bebenduné Allah sing kapisan lan sing pungkasan marang umat-Né sing murtad. Kalorone padha diwiwiti déning paukumaning Allah, lan pungkasané masing-masing nglambangaké piweling bab paukuman panlitèn Allah sing saya nyedhak, utawa tekane paukuman panlitèn iku. Kaloroning paukuman sing dilambangaké déning pungkasané loro paukuman “pitung kaping” iku dilambangaké déning tembung “jam,” ing Daniel pasal kaping papat.

Ing sajarah Millerite, “jam” nggambarake wiwitaning gerakan ing wektu wekasan ing taun 1798, nalika malaékat kang kapisan rawuh, lan “jam” kang kapindho ing pasal papat nggambarake pungkasaning gerakan, nalika malaékat kang katelu rawuh ing tanggal 22 Oktober 1844. Gerakan Millerite saka malaékat kapisan diulang manèh ing gerakané malaékat katelu, mula rong panganggoné tembung “jam” ing pasal papat uga nandhani wektu wekasan ing taun 1989, lan uga hukum Minggu kang bakal enggal dumadi. Gerakan Millerite saka malaékat kapisan ngumumaké pambukaning pangadilan penyelidikan, lan gerakané malaékat katelu ngumumaké pambukaning pangadilan eksekutifé Gusti Allah, kang lumaku kanthi progresif, diwiwiti saka hukum Minggu, lan terus lumaku sarta saya ngrembaka nganti tumeka ing Rawuhipun Kristus kang Kaping Kalih.

Kita badhé nerusaké pasinaon kita bab Daniel bab telu, lan ngrampungaké tetimbangan kita ngenani tembung “jam” ing artikel salajengipun.

Lah, Ingsun ngutus kowé kaya wedhus ana ing tengahing asu ajag; mulané padha wicaksanana kaya ula, lan tulus tanpa piala kaya manuk dara. Nanging padha waspadaa marang manungsa; awit wong-wong mau bakal nyerahaké kowé marang pasamuwan-pasamuwan pengadilan, lan bakal nyabeti kowé ana ing sinagoga-sinagogaé; lan kowé bakal digawa ana ing ngarsané para gubernur lan para ratu déning sabab jeneng-Ku, dadi paseksi tumrap wong-wong mau lan para bangsa liya. Nanging nalika kowé diserahkan, aja padha sumelang kepriyé utawa apa kang bakal kokucapaké; awit ing wektu iku uga bakal kaparingan marang kowé apa kang kudu kokucapaké. Awit dudu kowé kang ngandika, nanging Rohé Rama-kowé kang ngandika ana ing kowé. Lan sedulur bakal nyerahaké seduluré marang pati, lan bapa anaké; lan anak-anak bakal nglawan wong tuwané, sarta njalari wong-wong mau dipatèni. Lan kowé bakal disengiti déning kabèh wong marga saka jeneng-Ku; nanging sapa kang tahan nganti wekasan bakal kapitulungan rahayu. Nanging manawa wong-wong padha nganiaya kowé ana ing kutha iki, padha mlayua menyang kutha liyané; awit satemené Ingsun pitutur marang kowé, kowé durung bakal rampung ngliwati kutha-kutha ing Israèl sadurungé Putraning Manungsa rawuh. Murid iku ora ngungkuli guruné, lan abdi ora ngungkuli gustiné. Cukup tumrap murid manawa dhèwèké dadi kaya guruné, lan abdi kaya gustiné. Manawa sing duwe omah diarani Beëlzebul, luwih-luwih manèh wong-wong sapomahe! Mulané aja wedi marang wong-wong mau; awit ora ana barang kang katutupan kang ora bakal kawedhar, lan kang kasamun kang ora bakal kalumrahaké. Apa kang Ingsun kandhakaké marang kowé ana ing pepeteng, kuwi kandhakna ana ing pepadhang; lan apa kang kokrungu ana ing kuping, kuwi wartakna ana ing pucuking payon. Lan aja padha wedi marang wong-wong kang matèni badan, nanging ora kuwasa matèni nyawa; nanging luwih becik wedi marang Panjenengané kang kuwasa numpes nyawa lan badan ana ing neraka. Matius 10:16–28.